

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

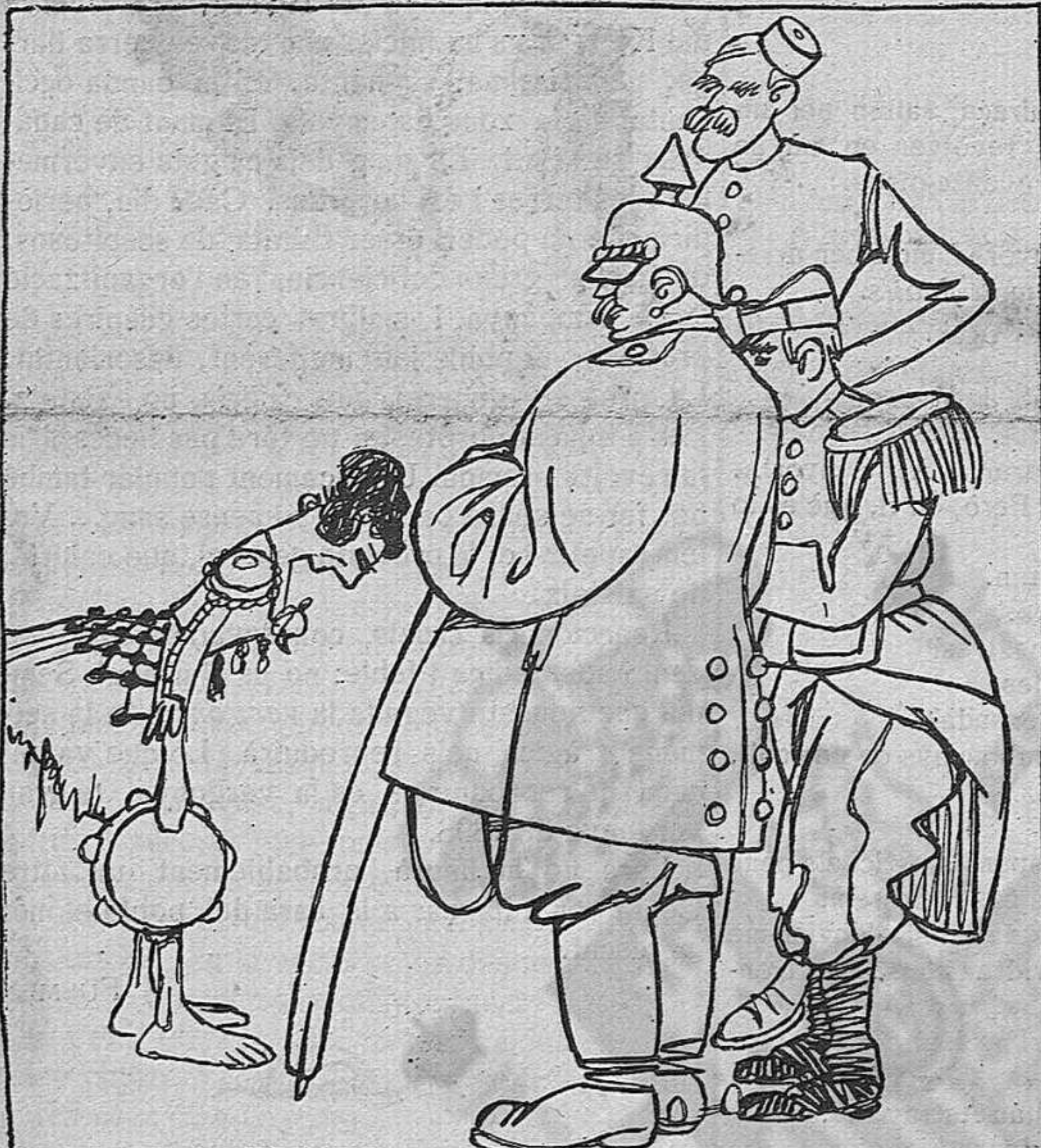
CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MIG, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Fòra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 150.—ESTRANGER, 250

La veritable qüestió del Marroc

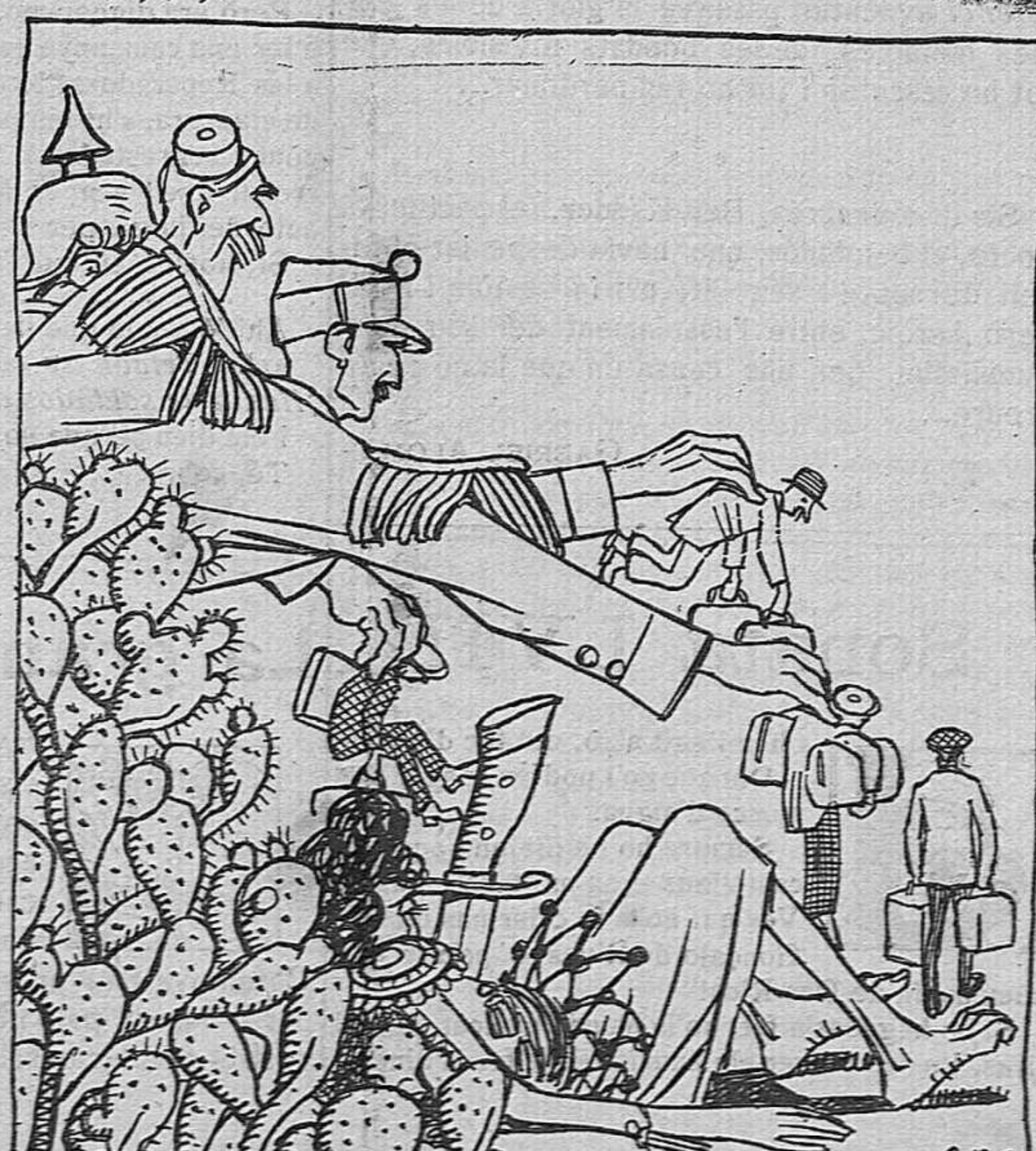
—Del Marroc que't pertocava, et deixem el Rif com a zona influent.
—Oh, grans mercès! Això és tant com considerar-me gran potencial

—Creu-me, fés carreteres, i ferrocarrils, i ports, i canals...
—Oh, ja, ja...

—Fés escoles i hospitals.
—Oh, ja, ja...

—Pacifica això i deixa't morir heroicament... Ja està?
—Au, doncs, ara hi podem aviar els nostres comissionistes.

La guerra sportiva

Les diaris estrangers comencen a parlar de la nostra acció guerrera al Marroc. Els diaris estrangers no s'expliquen com diable gastem tanta sang i tants diners sense que's vegi un profit immediat, una ventajeta positiva.

Fins avui ningú ha endevinat el plan de campanya, si és que n'hi hà; ningú ha vist un objectiu en les operacions portades a terme, i que'ns costen ja la friolera de més de sis-centes baixes, segons despatxos oficials, que sempre tiren curt.

Naturalment, sorgeix tot seguit la comparació amb França; la qual, sense tanta remor, sense tantes vides ni tants sacrificis, desenrotlla la seva missió amb profit segur, i amb un admirable plan, fent al mateix temps una guerra més civilitzada que la nostra, si és que mai, la guerra, pot anomenar-se civilitzada.

Nosaltres, a l'Àfrica, podem dir que hi fem una guerra sportiva. Un combat avui, un combat demà, i ens en tornem a les nostres posicions, més o menys satisfets de la partida, segons els tantos que hem rebut, o els que nosaltres hem donat als enemics. Les razzias devenen entrenaments per a nostres tropes i pels rebels marroquins. Per a nostres tropes, perquè s'avesen a la destrucció, i pels marroquins perquè l'incendi dels seus camps i dels seus poblats, i la dispersió de les seves famílies, són poderosos estimulants del seu coratge i de la seva venjança.

Si aquestes coses no's paguessin amb la vida dels fills de mares espanyoles, seria qüestió de pendre-ho en broma i d'anar-ho a presenciar, com una partida de *foot-ball* interessant.

A la pobre Espanya li costa car, emprò, aquest sport guerrer. Amb els diners que s'emersen en aquelles brillants accions i en mantenir tants jogadors tràgics a l'altra banda del mar, se podria construir una xarxa de carreteres i ferrocarrils necessaris al comerç; els pantanos i canals que precisen a l'agricultura, i les escoles que manquen arreu, i la paga que cal als mestres.

Ja sabem que, pel gènit espanyol, és la guerra la millor distracció després dels toros, i molts que al matí prenen xocolata tranquil·lament a casa seva, se sentirien morts d'avorriment si no poguessin llegir els telegrams, per lo regular redactats amb entusiasme engrescador, parlant-los-hi de l'heroisme de nostres tropes i dels terribles càstigs imposats als moros, per la seva incalificable conducta vers nosaltres, que'ls anem a civilitzar a canonades.

No creiem pas que, si la partida dura, no arribi un instant en el qual Espanya no's cansi

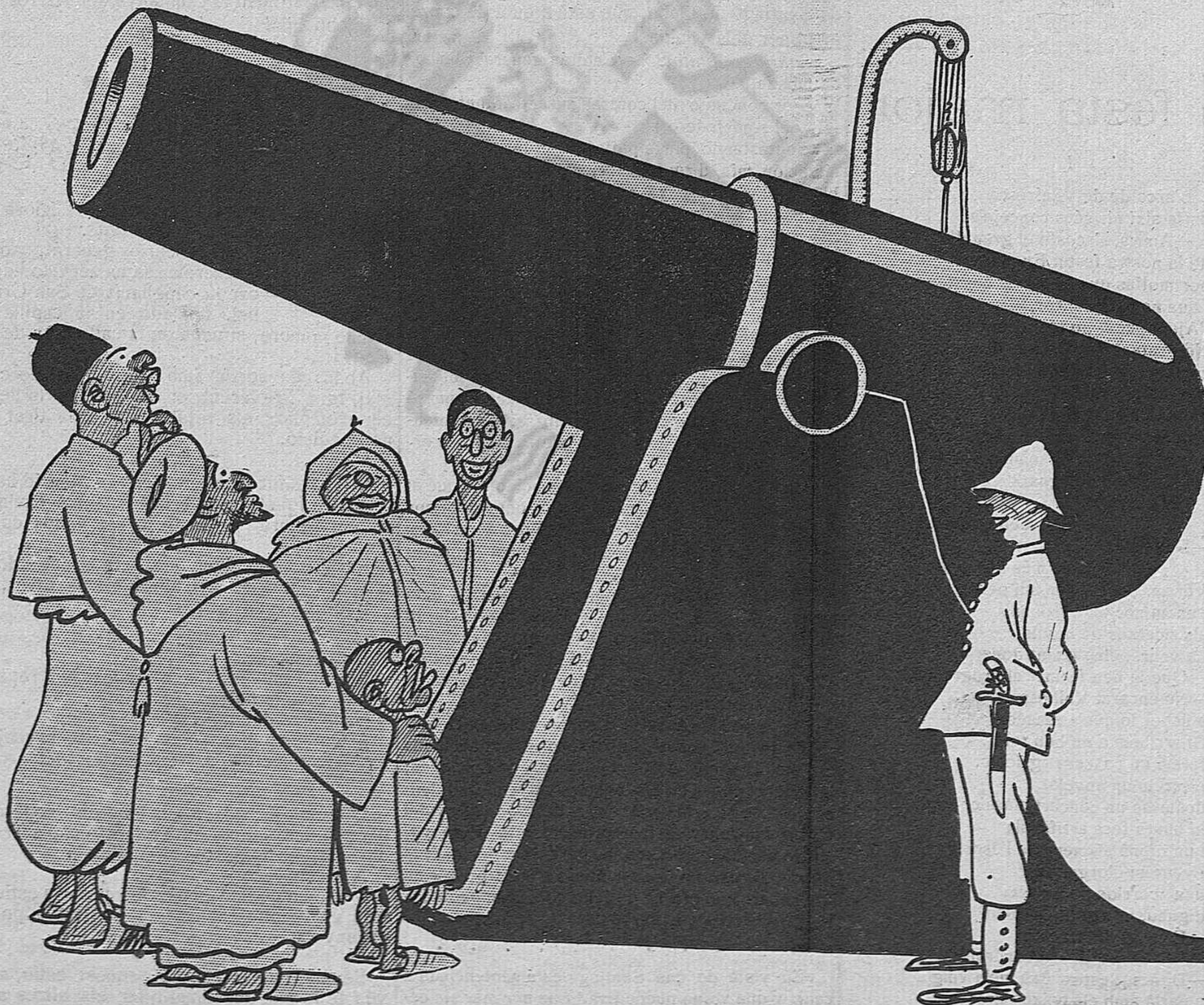
L'aixerida granoteta

—Si he procurat, fins avui,
nedar entre dugues aigües,

ha sigut per a poguer
nedar demà en l'abundancia.

La màquina civilitzadora

—Què dintre deu ésser això?... una xeringa?... una ullera?
—La pinta és d'ullera, pero els fets juraria que són de xeringa...

Diu que, en tot cas, no's mourà d'aquí a la vora... Potser s'allargarà fins a Besalú, i prou. Ja ho comprenc. No vol anar gaire lluny, per si el criden.

No's pot crida: «Abaix la guerra!»
Cridem fortament que «Visca!»
i que ha d'anar-hi tothom!...
—Tothom que ganes ne tinga.—

El Govern d'Italia ha votat un decret que permet a les telefonistes de l'Estat casar-se a l'edat que ho tinguin per convenient.

I es diu que unes quantes funcionaries de aqueixes varen anar a trobar al ministre del ram.

—Veniem a donar-li les gracies, per la llei que'ns permet pendre matrimoni.

—Ah, sí?

—Sí, senyor; però hi trobem a faltar un article.

—Quin article?

—El marit.

El Comte ha dit que, en política, no hem d'estranyar-nos de res, i aquest cop, al revés d'altres, don Alvaro està en lo cert: No sembla estrany, estranyíssim, que ell siga encara al poder?

L'excel·lent *Ilorito* Melquiades Alvares va fer un discurs molt llarg, per acabar coincidint —com el nostre ex-sardanista— en que les formes de govern són *accidentals, circumstancials i transitories*, i que, per lo tant, hi ha una munió de joves i de gent moderna que no rendeixen culte a la forma.

Els que en política opinen com l'Alvarez i en Cambó, són, respecte a les senyores, de la mateixa opinió? Encara que ells ens ho jurin, nosaltres creurem que no.

Autor, metge, periodista, diputat, Governador... No'ls hi sembla, que són massa coses, per un sol senyor?

En l'ofici de festa major d'un poblet.

—Què li ha semblat el sermó del pare Vicens?

—Home, me va agradar més l'any passat.

—Però, si l'any passat no va predicar.

—Per això dic que'm va agradar més.

Cavallers: E. C. (Borges Blanques): Si l'espai ens ho permet, amb molt gust.—Joan Aubert i Manent: No's distingeix per original ni per literaria; però, vaja... De més dolentes ne cria la mare Naturalesa.—J. S. i P. (Hostalrich): És massa llarga i costa una mica d'entendre. Si no fossin aquests dos defectes capitals, pot-ser fariem fira.—J. R.: La de vostè també peca de lo mateix. Les correspondències han de venir escrites en català—un català, si pot ésser, bastant correcte—i en forma concisa, quasi telegràfica.—E. G. C.: Entra en cartera.—Joanet Rems: De quatre acudits que m'envia, no més ne puc aprofitar un, i encara retocant-lo. Entra en cartera destinat a l'Almanac.—N. Vila: El treball que'ns envia és més propi per a un diari porta-vèu del partit. Nosaltres no sabriem com ni on enquirbir-lo.—E. P.: Si hi cab, sí, senyor.

Dissabte que vé, dia 12
NÚMERO EXTRAORDINARI
DE
La Campana de Gracia
Text i caricatures satirizant
LA GUERRA IMPOPULAR
8 planes 10 céntims

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a